

STOWARZYSZENIE POLSKICH KOMBATANTÓW I ICH RODZIN WE FRANCJI – SAMOPOMOC POLSKA

DOM KOMBATANTA IM. GEN BRONI WŁADYSŁAWA ANDERSA
20 rue Legendre 75017 PARIS, Tel.: 01 47 63 10 92

PLACÓWKA TOULOUSE

Gensac – 32220 MONTPEZAT
Tel.: 05 62 62 06 00

N/Réf : TLS 02/2025
Tel : 05 62 62 06 00

Toulouse, 6go kwietnia 2025

6 kwietnia 2025 – 85 rocznica zbrodni "Katyń"

Msza Święta koncelebrowana przez Ks.Proboszcza Krzysztofa Sielskiego, zamówiona przez Stowarzyszenie Polskich Kombatantów i ich Rodzin we Francji – Samopomoc Polska – Ognisko Toulouse (SPK Toulouse), z udziałem Damiana Polkotyckiego ze sztandarem SPK i przemówieniem przedstawiciela SPK Toulouse Jagody Polkotycki. Poniżej ogłoszony tekst.

Witam wszystkich rodaków, w imieniu Stowarzyszenia Polskich Kombatantów i ich Rodzin we Francji – Ognisko Toulouse

Mszą Świętą dzisiaj pragniemy uczcić **PAMIĘĆ KATYNIA.**

1 września 1939 roku Niemcy zaatakowały Polskę. Rozpoczęła się II Wojna Światowa.

17 września, gdy polskie oddziały broniły się jeszcze przed niemieckim natarciem, na wschodnie tereny Rzeczypospolitej wkroczyła Armia Czerwona.

Dwa totalitaryzmy – nazistowski i komunistyczny – realizowały wspólne porozumienie zawarte w pakcie Ribbentrop-Mołotow z 23 sierpnia 1939 roku, przewidujący w jego tajnym protokole, ROZBIÓR POLSKI.

Polska została rozdarta. Zachodnia część znalazła się pod okupacją niemiecką, a wschodnia – pod sowiecką. Dla ludności cywilnej i polskich żołnierzy oznaczało to ponowne fale represji: aresztowania, deportacje, zagrożenie życia, konfiskaty mienia. Sowieckie prześladowania uderzyły mocno w elity polskie – tzn w **tych**, którzy byli **fundamentem niepodległego państwa polskiego**.

Jeszcze w 1939 roku NKWD aresztowało i osadziło w obozach specjalnych tysiące polskich jeńców wojennych. Najwięcej oficerów trafiło do trzech głównych obozów:

KOZIELSK (w obwodzie smoleńskim): ok. 4 600 jeńców głównie oficerów Wojska Polskiego,

STAROBIELSK (w obwodzie charkowskim): ok. 3 900 jeńców: oficerów, intelektualistów, lekarzy, inżynierów, prawników,

OSTASZKÓW (w obwodzie kalinińskim): ok. 6 400 jeńców: funkcjonariuszy Policji Państwowej, Straży Granicznej, Korpusu Ochrony Pogranicza, ziemian, sędziów i urzędników, księży katolickich i prawosławnych oraz duchownych protestanckich i Żydów.

Od początku traktowani oni byli jako zagrożenie dla przyszłego „ładu sowieckiego”. -Jednakże decyzja o Ich losie zapadła nie w wyniku sądów – decyzja o Ich losie zapadła - na Kremlu.

5 marca 1940 roku przekazany został światu, poprzez nowojorskiego korespondenta, oficjalny komunikat rządu sowieckiego o zakończeniu „wytyczania granicy niemiecko-sowieckiej”, który był uważany w rosyjskich kołach rządowych za formalne wykreślenie Rzeczypospolitej Polskiej z liczby państw istniejących.

Ta sama data, 5 marzec 1940 roku – to data jednej z najczarniejszych kart w historii XX wieku. Tego dnia najwyższe kierownictwo Związku Radzieckiego: Józef Stalin, Władimir Mołotow, Ławrientij Beria i inni członkowie Biura Politycznego Komitetu Centralnego Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii Bolszewików (KC WKP(b)), podpisali tajną decyzję: **zamordowania blisko 22 tysięcy polskich jeńców wojennych** (dokładna liczba ofiar pozostanie tajemnicą, przyjmuje się, że w Zbrodni Katyńskiej zginęło 21 857 jeńców -Polaków).

Notatkę przygotował Beria, a Stalin parafował ją osobiście. W dokumencie czytamy o „wrogach ZSRR”, którzy „nie roją nadziei na poprawę”.

Od początku marca do maja 1940 roku rozpoczęto realizację rozkazu morderstwa:

- Jeńcy z **Kozielska** zostali przewiezieni do **Katynia** i rozstrzelani jako pierwsi już 15 marca 1940, gdzie w lesie pod nadzorem NKWD dokonano Ich egzekucji strzałem w tył głowy
- Jeńcy ze **Starobielska** trafili do **Charkowa**, gdzie zostali zamordowani w piwnicach siedziby NKWD
- Jeńcy z **Ostaszkowa** byli zabijani w siedzibie NKWD w Kalininie (obecnie Twer), a ciała Ich wywożono do masowych grobów w **Miednoje**.

To była zbrodnia ludobójstwa, **polskie shoah**, wymierzona w fundament polskiego narodu!

Zbrodnia Katyńska to określenie, które jest **SYMBOLEM**. To symbol eksterminacji Polaków, symbol kłamstwa Moskwy, symbol narodowego męczeństwa. Nazwano nim mord popełniony wiosną 1940 roku przez funkcjonariuszy sowieckich NKWD, czyli policji politycznej Związku Sowieckiego, na Polakach więzionych w obozach specjalnych w Kozielsku, Starobielsku i Ostaszkowie oraz w więzieniach na obszarze tzw. Zachodniej Ukrainy i Zachodniej Białorusi, które były wówczas Kresami Wschodnimi II Rzeczypospolitej, i które to, po agresji 17 września 1939 roku, zostały włączone do ZSRR. Określenie to powszechnie przyjęło się jako Katyń, ponieważ miejsce zbrodni, w katyńskim lesie odkryte zostało jako pierwsze i przez długi czas pozostawało **jedynym** znanym.

Na symboliczny wymiar słowa KATYŃ wskazywano wielokrotnie. Między innymi już w roku 1956 Józef Czapski pisał o „Katyniach” w liczbie mnogiej, jako symbolu **licznych miejsc** straceń Polaków w Związku Radzieckim.

Katyń to **symbol** walki o prawdę, która trwa do dziś. Obserwowane są w Rosji próby podważania sowieckiego sprawstwa Zbrodni Katyńskiej, czy też próby jej relatywizacji. Czy można zgodzić się na kłamstwo, na pisanie historii na nowo, akceptując wykorzystywanie Zbrodni Katyńskiej i pamięci jej Ofiar dla doraźnych interesów politycznych?

Na sprawę Katyńską kurtynę milczenia spuszczał nie tylko Związek Radziecki, ale i kraje zachodnie od 1941 roku aż po proces norymberski, a także następne lata. W tajemniczych okolicznościach zaginął złożony w Pentagonie, w roku 1945, tajny raport amerykańskiego płk J.H. Van VLIETA z ekshumacji katyńskiej w lutym 1943 roku.

W sprawie Katyńskiej nastąpiło stosowanie tzw. zasady wyboru mniejszego zła, a inaczej mówiąc podporządkowywania postulatów etycznych celom strategicznym (lub taktycznym) poszczególnych państw i rządów.

Katyń stał się słowem sztandarowym dla wszystkich tych, którzy czują wartość patriotyzmu, czyli miłości ojczyzny, umiłowania wolności, praw człowieka, ludzkiej solidarności i walki o prawdę, o której tak mówił Jan Paweł II:

„Człowiek nie może pozwolić, żeby prawda została wydarta pod pozorem niczym nieograniczonej wolności, nie można zgubić w sobie krzyku sumienia, jako głosu Prawdy, która go przerasta, ale która równocześnie czyni go człowiekiem i stanowi o jego człowieczeństwie.”

Gustaw Herling Grudziński, polski pisarz z drugiej połowy XX wieku, pisze: „Oba totalitaryzmy, hitlerowski i sowiecki, zamieniły świat w wielką mordownię. I odświeżyły słynne zdanie Fiodora Dostojewskiego: „Jeśli Boga nie ma, wszystko wolno”, gdzie w kontekście tych słów Katyń ujawnia się, jako szczególnie uderzający wyraz świata bez Boga.

Katyń jako świadectwo okrutnego, bezbożnego zła i wrogości z przeszłości powinien stać się słowem sztandarowym, przekształcającym w siłę zjednoczenia ludzi wokół walki o dobro. Oby cywilizowany człowiek był motorem dobra i oby mu były w tym pomocne wiara w Boga i symbole takie jak symbol właśnie Katynia.

A dla tych, którzy mawiają dzisiaj, że dosyć historii, dosyć symboli, skończyć z przeszłością, warto może zacytować fragment z wiersza Stanisława Barańczaka pt. „To mnie nie dotyczy”:

„To mnie nie dotyczy, ten dotkliwy
chłód lufy przytkniętej do czyjejs potylicy
nie mnie dotyczy, nie do mnie należy
ani ta głowa, ani ta dłoń z pistoletem, ani
ocena kto ma rację i po czyjej stronie leży
łopata, którą wykopano dół (...)”
„, a jednak czuję, że choć takie to nieważne
to przecież
znieważa mnie)”

Jagoda Polkotycki
Przedstawiciel Stowarzyszenie Polskich Kombatantów i ich Rodzin we Francji –
Ognisko Toulouse